

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាគ្រុឌឡានអេស្ត្រីពីការ

ការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការ

ទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០១០៧/០០៣

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាលនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រ កត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០១ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ២០០៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃអនុ-
សញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស
ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភា
លើកទី៥ នីតិកាលទី៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិវិធីនៃច្បាប់នេះ
ទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៦ នាសម័យប្រជុំ
ពេញអង្គព្រឹទ្ធសភាលើកទី២ នីតិកាលទី២ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

**ច្បាប់
ស្តីពី**

**ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារ
គុណានិសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងស្មុំកូនអន្តរប្រទេស**

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារគុណានិសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងស្មុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលធ្វើនៅទីក្រុងឡាអេ នាថ្ងៃទី ២៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

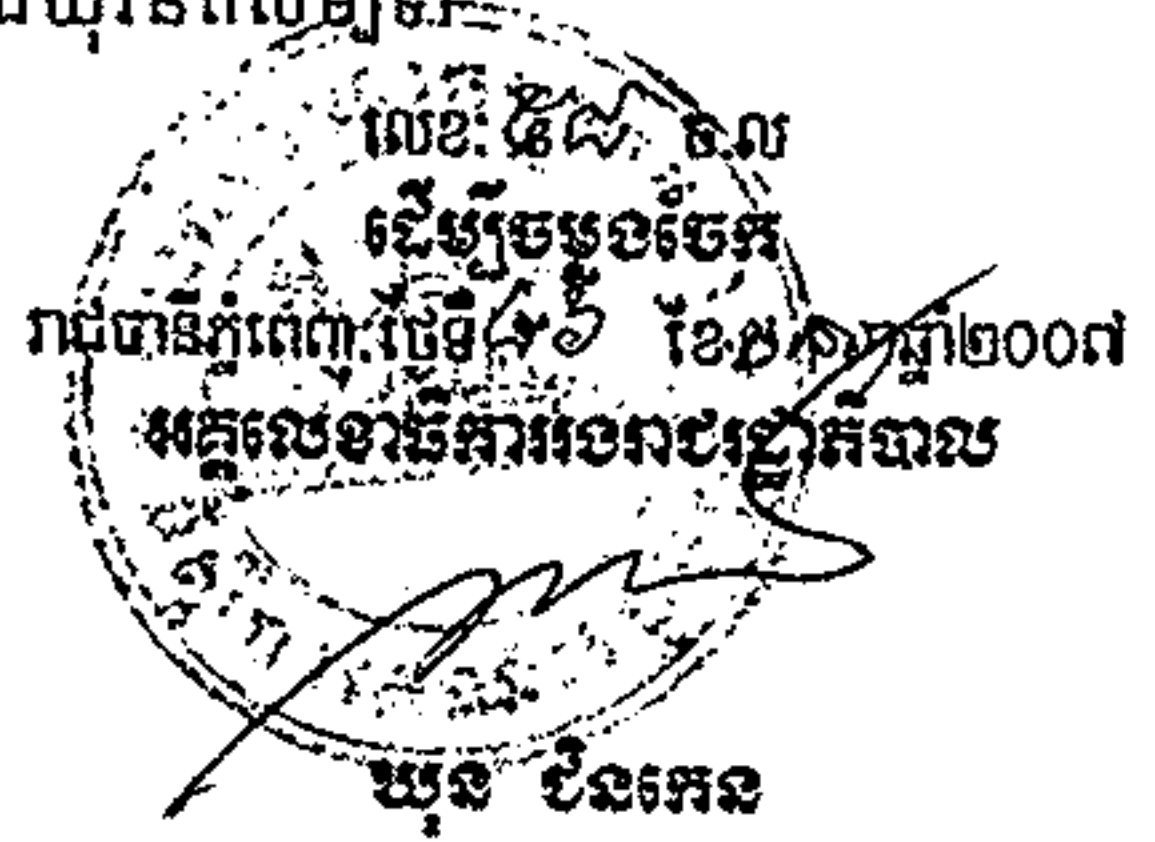
រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញាអន្តរជាតិនេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២២ ខែ ២៧ ឆ្នាំ ២០០៧
**ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី**

ពល.០៧០១.០២៤

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
**នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន**

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
**ហត្ថលេខា
អ៊ុន សំហេង**

5/3

អនុសញ្ញា ក្រុងឡាវែង

ស្តីពី

ការការពារកូប៉ា និង

សហគ្រាសស្តីការទាក់ទងនឹង

ស្តុកនិងអន្តរាគមន៍

អនុសញ្ញាត្រួតពិនិត្យអេ ស្តីពីការការពារកុមារ និង សហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស

(អនុម័ត ថ្ងៃទី ២៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៣)

បុព្វកថា

រដ្ឋជាធាតុធាតុដើមនៃអនុសញ្ញានេះ

- ដោយទទួលស្គាល់ថាកុមារត្រូវចំរើនដំណាច់នៅក្នុងបរិយាកាសគ្រួសារ នៅក្នុងបរិយាកាសនៃសុភមង្គល សេចក្តីស្រឡាញ់ និង កិត្តិយស សំរាប់ការចំរើនលូតលាស់ពេញលេញ និងយ៉ាងសុខដុម នៃបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់គេ
- ដោយរំលឹកឡើងវិញថារដ្ឋនីមួយៗ ជាអាទិភាពត្រូវចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីឱ្យកុមារស្ថិតក្នុងការបីបាច់រក្សាពីសំណាក់គ្រួសារកំណើតរបស់គេ
- ដោយទទួលស្គាល់ថាសុំកូនអន្តរប្រទេសអាចផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍នៃគ្រួសារអចិន្ត្រៃយ៍ដល់កុមារ ដោយសារគេមិនអាចរកគ្រួសារមួយសមស្របបាននៅក្នុងប្រទេសដើមរបស់កុមារនោះ
- ដោយជឿជាក់អំពី ភាពចាំបាច់ក្នុងការចាត់វិធានការ ដើម្បីធានាថាសុំកូនអន្តរប្រទេសគឺធ្វើឡើងក្នុងឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ និងដោយសេចក្តីគោរពសិទ្ធិមូលដ្ឋានរបស់កុមារ និងវិធានការដើម្បីបង្ការការចាប់ពង្រត់ការលក់ ឬ ជួញដូរកុមារ
- ដោយមានសេចក្តីប្រាថ្នាចង់បង្កើតបញ្ញត្តិរួមសំរាប់បញ្ហាទាំងអស់នេះ ដោយពិចារណាដល់គោលការណ៍ចែងនៅក្នុងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិ ជាពិសេសអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៨៩ និងសេចក្តីផ្តើមការណ៍នៃអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីគោលការណ៍សង្គម និងច្បាប់ទាក់ទងនឹងការការពារសុខុមាលភាពកុមារ ដែលយោងជាពិសេសដល់ការដាក់កុមារអោយរស់នៅជាមួយគ្រួសារធម៌ និងសុំកូន នៅក្នុងប្រទេស និងក្រៅប្រទេស (សេចក្តីសម្រេចមហាសន្និបាតលេខ ៤១/៨៥ ចុះថ្ងៃទី ៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៨៦) បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅនេះ ៖

ជំពូកទី ១

វិសាលភាពនៃអនុសញ្ញា

មាត្រា ១

គោលបំណងនៃអនុសញ្ញាគឺដើម្បី :

- (ក) បង្កើតមធ្យោបាយការពារដើម្បីធានាថា សុំកូនអន្តរប្រទេសធ្វើឡើងក្នុងឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារនិងដោយសេចក្តីគោរពចំពោះសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់កុមារដូចបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងច្បាប់អន្តរជាតិ ។
- (ខ) បង្កើតប្រព័ន្ធសហប្រតិបត្តិការក្នុងចំណោមរដ្ឋភាគីដើម្បីធានាថា មធ្យោបាយការពារទាំងនោះត្រូវបានគោរព ហើយតាមរយៈប្រព័ន្ធនោះទប់ស្កាត់ ការចាប់ពង្រត់ ការលក់ ឬ ការជួញដូរកុមារ ។
- (គ) ធានាអោយមានការទទួលស្គាល់នៅក្នុងរដ្ឋភាគីថា សុំកូនត្រូវប្រព្រឹត្តទៅស្របតាមអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ២

- ១) អនុសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តក្នុងករណីកុមារម្នាក់មានទីលំនៅជាទៀងទាត់នៅក្នុងរដ្ឋភាគីមួយ (រដ្ឋដើម) ត្រូវបានកំពុង ឬនឹងត្រូវបានយកទៅនៅរដ្ឋភាគីមួយទៀត (រដ្ឋទទួល) ក្រោយពីការសំរេចលើសុំកូន ដោយសហព័ទ្ធឬដោយជនម្នាក់ដែលមានទីលំនៅជាទៀងទាត់នៅក្នុងរដ្ឋទទួលបានប្រព្រឹត្តទៅនៅក្នុងរដ្ឋដើម ឬ ក្នុងគោលបំណងសុំកូននេះ ការសំរេចលើសុំកូនធ្វើឡើងនៅក្នុងរដ្ឋទទួលក្តី ឬរដ្ឋដើមក្តី ។
- ២) អនុសញ្ញានេះគ្របដណ្តប់តែលើសុំកូនទាំងឡាយណា ដែលបង្កើតទំនាក់ទំនងជា ឪពុក/ម្តាយ និងកូនជាអចិន្ត្រៃយ៍ប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៣

អនុសញ្ញានេះលែងអនុវត្តបានទៅទៀត បើការព្រមព្រៀងដែលបញ្ជាក់នៅក្នុងមាត្រា១៧ អនុកថាខ័ណ្ឌ មិនបានធ្វើមុនពេលកុមារឈានដល់អាយុដប់ប្រាំបីឆ្នាំ ។

ជំពូកទី ២

លក្ខខណ្ឌតម្រូវសំរាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស

មាត្រា ៤

សុំកូនដែលស្ថិតក្នុងវិសាលភាពនៃអនុសញ្ញានេះ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាណាតែអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋដើម :

- (ក) បានកំណត់ថាកុមារមានលក្ខណៈសម្បត្តិអាចសុំយកទៅចិញ្ចឹមបាន ។

(ខ) បានសម្រេចថា ស្មុំកូនអន្តរប្រទេសជាឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ បន្ទាប់ពីបានពិចារណាដិតដល់នូវលទ្ធភាព
នៃការទុកដាក់កុមារនោះនៅក្នុងរដ្ឋដើម ។

(គ) បានធានាថា ៖-

(១) ជន ស្ថាប័ន និង អាជ្ញាធរដែលចាំបាច់ត្រូវយល់ព្រមលើស្មុំកូនត្រូវបានពិគ្រោះយោបល់ បើជាការ ចាំបាច់
ហើយត្រូវបានជូនព័ត៌មានឱ្យបានដឹងដោយត្រឹមត្រូវអំពីផលប៉ះពាល់នៃការយល់ព្រមរបស់គេជា
ពិសេស ឱ្យដឹងថាតើស្មុំកូននោះនឹងនាំឱ្យមានការបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងតាមផ្លូវច្បាប់រវាងកុមារ និង គ្រួសារ
កំណើតរបស់កុមារ ឬយ៉ាងណា ។

(២) ជន ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរនោះផ្តល់ការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនដោយសេរី តាមរយៈទម្រង់ ដែលច្បាប់តម្រូវ
និងបញ្ជាក់ ឬផ្តល់ភស្តុតាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

(៣) ការយល់ព្រមទាំងនោះមិនបានធ្វើឡើងដោយសារការផ្តល់ប្រាក់កាស ឬការទូទាត់គ្នាតាមបែបណាមួយ
ឡើយ និងមិនត្រូវបានដកវិញឡើយ ។ ហើយនិង

(៤) ការយល់ព្រមរបស់ម្តាយត្រូវបានផ្តល់តែបន្ទាប់ពីកូនកើតរួចហើយប៉ុណ្ណោះ ក្នុងករណីដែលមានការតម្រូវ
ឱ្យម្តាយយល់ព្រម ។ ហើយនិង

(ឃ) បានធានា បន្ទាប់ពីបានគិតដល់អាយុ និងកំរិតនៃមជ្ឈិមវ័យរបស់កុមារ ថា ៖-

(១) កុមារនោះត្រូវបានពិគ្រោះយោបល់ និងត្រូវបានប្រាប់ឱ្យដឹងត្រឹមត្រូវអំពីផលនៃស្មុំកូន និងអំពីផល នៃ
ការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនចំពោះស្មុំកូន ក្នុងករណីតម្រូវឱ្យមានការយល់ព្រមបែបនេះ ។

(២) មានការយកចិត្តទុកដាក់ដល់សេចក្តីប្រាថ្នា និងមតិរបស់កុមារ ។

(៣) ការយល់ព្រមរបស់កុមារចំពោះស្មុំកូន ក្នុងករណីតម្រូវឱ្យមានការយល់ព្រមបែបនេះ ត្រូវបានផ្តល់ដោយ
សេរីតាមទម្រង់ដែលច្បាប់តម្រូវ និងបញ្ជាក់ ឬផ្តល់ភស្តុតាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយនិង

(៤) ការយល់ព្រមនោះមិនបានធ្វើឡើងដោយសារការផ្តល់ប្រាក់កាស ឬការទូទាត់គ្នាតាមបែបណាមួយ
ឡើយ ។

មាត្រា ៥

ស្មុំកូននៅក្នុងវិសាលភាពនៃអនុសញ្ញានេះ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាណាតែអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋទទួល ៖-

(ក) បានសម្រេចថា អនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមនោះ មានលក្ខណៈសម្បត្តិត្រឹមត្រូវ និងសមស្របអាចយកកូនមក

ចិញ្ចឹមបាន ។

- (ខ) បានធានាថា អនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមនោះ ត្រូវបានពិគ្រោះយោបល់ បើជាការចាំបាច់ ។ ហើយនិង
- (គ) បានសំរេចថា កុមារនោះត្រូវបាន ឬ នឹងត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូល និង រស់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋនោះ ។

ជំពូកទី ៣

អាជ្ញាធរកណ្តាល និង អង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ

មាត្រា ៦

- ១) រដ្ឋភាគីត្រូវចាត់តាំងអាជ្ញាធរកណ្តាល ដើម្បីបំពេញករណីយកិច្ចដែលអនុសញ្ញានេះបានកំណត់ ។
- ២) រដ្ឋសហព័ន្ធ រដ្ឋដែលមានប្រព័ន្ធច្បាប់លើសពីមួយ ឬរដ្ឋដែលមានដែនដីស្វ័យត្រូវមានសេរីភាពតែងតាំងអាជ្ញាធរកណ្តាលលើសពីមួយ និង បញ្ជាក់សមត្ថកិច្ចដែនដី ឬ សមត្ថកិច្ចបុគ្គលនៃមុខងាររបស់អាជ្ញាធរទាំងនោះ ។ ក្នុងករណីរដ្ឋមួយបានតែងតាំងអាជ្ញាធរកណ្តាលលើសពីមួយ រដ្ឋនោះត្រូវចង្អុលប្រាប់ថា អាជ្ញាធរកណ្តាលណាដែលគេអាចបញ្ជូនព័ត៌មានទៅអាជ្ញាធរកណ្តាលសមស្របនៅក្នុងរដ្ឋនោះ ។

មាត្រា ៧

- ១) អាជ្ញាធរកណ្តាលទាំងឡាយត្រូវធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយត្រូវលើកស្ទួយសហប្រតិបត្តិការក្នុងចំណោមអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងរដ្ឋរបស់ខ្លួន ដើម្បីការពារកុមារ និងដើម្បីធ្វើឱ្យបានសំរេចគោលបំណងដទៃទៀតនៃអនុសញ្ញានេះ ។
- ២) អាជ្ញាធរកណ្តាលទាំងឡាយត្រូវចាត់វិធានការសមស្រប និងដោយផ្ទាល់ដើម្បី ៖-
  - (ក) ផ្តល់ព័ត៌មានអំពីច្បាប់នៃរដ្ឋទាំងឡាយរបស់ខ្លួនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងស្តុកូន និងព័ត៌មានទូទៅដទៃទៀត ដូចជាស្ថិតិ និងទម្រង់ជាបទដ្ឋាន ។
  - (ខ) អាជ្ញាធរកណ្តាលនីមួយៗបានដឹងទៅវិញទៅមកអំពីប្រតិបត្តិការនៃអនុសញ្ញានេះ ហើយបើអាចធ្វើទៅបាន កំចាត់ចោលឧបសគ្គទាំងឡាយនៃការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៨

អាជ្ញាធរកណ្តាលទាំងឡាយ ដោយផ្ទាល់ក្តី ឬតាមរយៈអាជ្ញាធរសាធារណៈក្តី ត្រូវចាត់វិធានការទាំងអស់ដែលសមស្របដើម្បីទប់ស្កាត់ការកេងយកចំណេញមិនត្រឹមត្រូវផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ឬ ការកេងយកចំណេញដទៃទៀតដែលទាក់ទងនឹងស្តុកូន និងដើម្បីទប់ស្កាត់ការអនុវត្តន៍ទាំងអស់ដែលផ្ទុយនឹងគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៩

អាជ្ញាធរកណ្តាលទាំងឡាយ ដោយផ្ទាល់ក្តី ឬតាមរយៈអាជ្ញាធរសាធារណៈក្តី ឬអង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ត្រឹមត្រូវ ជាផ្លូវការក្តីនៅក្នុងរដ្ឋរបស់ខ្លួន ត្រូវចាត់វិធានការទាំងអស់ដែលសមស្របជាពិសេសដើម្បី ៖-

- (ក) ប្រមូល រក្សាទុក និងផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានអំពីស្ថានភាពកុមារ និងអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ក្នុងករណីចាំបាច់ ដើម្បីបញ្ចប់សុំកូន ។
- (ខ) ជួយសំរួល ប្រតិបត្តិតាម និងជំរុញនីតិវិធីឱ្យបានលឿនដើម្បីឱ្យបានការអនុញ្ញាតសុំកូន ។
- (គ) លើកស្ទួយការបង្កើតសេវាកម្មផ្តល់ការពិគ្រោះយោបល់ខាងសុំកូន និងសេវាកម្មក្រោយពេលសុំកូននៅក្នុង រដ្ឋរបស់ខ្លួន ។
- (ឃ) ផ្តល់របាយការណ៍វាយតម្លៃទូទៅដល់គ្នាទៅវិញទៅមក អំពីបទពិសោធន៍នៃសុំកូនអន្តរប្រទេស ។
- (ង) ឆ្លើយតបក្នុងករណីច្បាប់នៃរដ្ឋរបស់ខ្លួនអនុញ្ញាត ចំពោះសេចក្តីស្នើសុំដែលមានហេតុផលពីអាជ្ញាធរកណ្តាល ដទៃទៀត ឬ អាជ្ញាធរសាធារណៈដែលចង់បានព័ត៌មានអំពីស្ថានភាពពិសេសណាមួយនៃសុំកូន ។

មាត្រា ១០

ការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការត្រូវផ្តល់ឱ្យ ហើយការទទួលស្គាល់នោះរក្សាបានចំពោះតែអង្គការណា ដែលបង្ហាញ សមត្ថភាពរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តត្រឹមត្រូវនូវភារកិច្ចដែលខ្លួនបានទទួល ។

មាត្រា ១១

អង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការត្រូវ ៖-

- (ក) បំរើតែទិសដៅមិនរកកំរៃស្របទៅតាមលក្ខខណ្ឌនិងក្នុងកំរិតព្រំដែន ដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋទទួល ស្គាល់នោះបានកំណត់ឱ្យ ។
- (ខ) បានដឹកនាំដោយមនុស្ស និងមានបុគ្គលិកដែលមានគុណសម្បត្តិសមស្របតាមបទដ្ឋានសីលធម៌ ហើយអ្នក ដឹកនាំ និងបុគ្គលិកទាំងនោះ ត្រូវទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល ឬមានបទពិសោធន៍ការងារនៅក្នុងវិស័យសុំកូនអន្តរប្រទេស ។
- និង
- (គ) ស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋនោះ លើសមាសភាព ប្រតិបត្តិការ និងស្ថានភាព ហិរញ្ញវត្ថុ នៃអង្គការនោះ ។

មាត្រា ១២

អង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការនៅក្នុងរដ្ឋភាគីមួយ អាចបំពេញនាទីនៅក្នុងរដ្ឋភាគីមួយទៀតបានលុះត្រា ណាតែអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋទាំងពីរបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើដូច្នោះ ។

មាត្រា ១៣

រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវជូនព័ត៌មានទៅការិយាល័យអចិន្ត្រៃយ៍នៃសន្និសីទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់អន្តរជាតិឯកជនអំពីការ ចាត់តាំងអាជ្ញាធរកណ្តាល ហើយក្នុងករណីសមស្របអំពីទំហំនៃមុខងាររបស់អាជ្ញាធរនោះ ព្រមទាំងឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋាន នៃអង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ។

ជំពូកទី ៤

លក្ខខណ្ឌផ្នែកនីតិវិធីសំរាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស

មាត្រា ១៤

ជនដែលមានទីលំនៅជាទៀងទាត់នៅក្នុងរដ្ឋភាគីមួយ ដែលប្រាថ្នាចង់យកកុមារម្នាក់ដែល មានលំនៅជាទៀងទាត់ នៅក្នុងរដ្ឋភាគីណាមួយទៀតទៅចិញ្ចឹម ត្រូវដាក់ពាក្យទៅអាជ្ញាធរកណ្តាលនៅក្នុងរដ្ឋជាទីលំនៅជាទៀងទាត់របស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៥

១) ប្រសិនបើអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋទទួលពេញចិត្តថាអ្នកដាក់ពាក្យនោះមានលក្ខណៈសម្បត្តិ និងសមស្របអាច យកកុមារមកចិញ្ចឹមបាន អាជ្ញាធរកណ្តាលនោះត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍មួយដោយរួមបញ្ចូលព័ត៌មាន អំពីអត្តសញ្ញាណ លក្ខណៈសម្បត្តិនិងភាពសមស្របអាចសុំកូនបាន ប្រវត្តិផ្ទាល់ខ្លួន ប្រវត្តិគ្រួសារ និង ប្រវត្តិផ្នែកពេទ្យ បរិយាកាសសង្គម ហេតុផលសុំកូន សមត្ថភាពដើម្បីយកកុមារពីប្រទេសមួយទៀតមកចិញ្ចឹមរបស់អ្នកដាក់ពាក្យទាំងនោះ ព្រមទាំងវិធានលក្ខណៈ នៃកុមារដែលគេអាចយកមកបិទចំរក្សាបាន ។

២) អាជ្ញាធរកណ្តាល នៃរដ្ឋទទួលត្រូវផ្ញើរបាយការណ៍នេះទៅឱ្យអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋដើម ។

មាត្រា ១៦

១) បើអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋដើមពេញចិត្តថា កុមារនោះមានលក្ខណៈសម្បត្តិអាចអោយគេយកទៅចិញ្ចឹមបាន អាជ្ញាធរនោះត្រូវ ៖-

(ក) រៀបចំរបាយការណ៍មួយដោយរួមបញ្ចូលព័ត៌មានអំពីអត្តសញ្ញាណ ភាពអាចយកទៅចិញ្ចឹមជាកូនបាន

ប្រវត្តិ បរិយាកាសសង្គម ប្រវត្តិគ្រួសារ ប្រវត្តិផ្នែកពេទ្យរបស់កុមារ រួមទាំងប្រវត្តិផ្នែកពេទ្យរបស់
គ្រួសារកុមារផង និង សេចក្តីត្រូវការពិសេសរបស់កុមារ ។

(ខ) ធ្វើការពិចារណាដិតដល់លើការចិញ្ចឹមបីបាច់កុមារ និង ប្រវត្តិជាតិពន្ធសាសនា និងវប្បធម៌របស់កុមារ
នោះ ។

(គ) ធានាថា ការយល់ព្រមត្រូវបានស្របនឹងមាត្រា ៤ ។ ហើយនិង

(ឃ) សំរេចថា តើការទុកដាក់កុមារតាមការស្នើសុំនោះស្ថិតក្នុងឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារដែរ ឬទេ
ដោយសំអាងជាពិសេសលើរបាយការណ៍ទាក់ទងនឹងកុមារ និងអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ។

២) អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋដើមត្រូវបញ្ជូនអោយអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋទទួលនូវរបាយការណ៍របស់ខ្លួន ស្តីពីកុមារ
ភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ថាមានការយល់ព្រមជាចាំបាច់ និង ហេតុផលនៃការសំរេចរបស់ខ្លួនស្តីពីការអោយសុំកូននោះដោយ
យកចិត្តទុកដាក់មិនបញ្ចេញឱ្យដឹងអត្តសញ្ញាណនៃម្តាយនិងឪពុករបស់កុមារ ប្រសិនបើអត្តសញ្ញាណនេះមិនអាចបញ្ចេញឱ្យ
ដឹងបាននៅក្នុងរដ្ឋដើម ។

មាត្រា ១៧

សេចក្តីសំរេចណាមួយនៅក្នុងរដ្ឋដើមដែលថា កុមារម្នាក់គួរតែបានប្រគល់អោយអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមថែទាំ នោះ
អាចធ្វើបានលុះត្រាណាតែ ៖-

- (ក) អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋនោះបានធានាថាអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមបានព្រមព្រៀង
- (ខ) អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋទទួលបានយល់ព្រមលើសេចក្តីសំរេចនោះ ក្នុងករណីច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ឬអាជ្ញាធរកណ្តាល
នៃរដ្ឋដើមតម្រូវឱ្យមានការយល់ព្រមបែបនោះ
- (គ) អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋទាំងពីរបានព្រមព្រៀងគ្នាថា សុំកូនអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន ។ ហើយនិង
- (ឃ) អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋដើមបានពិនិត្យឃើញថា អនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមមានលក្ខណៈសម្បត្តិ និងសមស្រប
អាចយកកុមារទៅចិញ្ចឹមបាន ហើយកុមារនោះត្រូវបាន ឬ នឹងត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលនិងរស់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍
នៅក្នុងរដ្ឋទទួលស្របតាមមាត្រា ៥ ។

មាត្រា ១៨

អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋទាំងពីរត្រូវចាត់វិធានការជាចាំបាច់ ដើម្បីបានការអនុញ្ញាតឱ្យកុមារចាកចេញពីរដ្ឋដើម និង
ចូល និងរស់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋទទួល ។

មាត្រា ១៩

- ១) ការផ្ទេរកុមារទៅរដ្ឋទទួលអាចអនុវត្តបាន លុះត្រាតែលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃមាត្រា ១៧ ត្រូវបានបំពេញ។
- ២) អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋទាំងពីរត្រូវធានាថា ការផ្ទេរនេះធ្វើឡើងនៅក្នុងកាលៈទេសៈធានាសន្តិសុខនិងសមស្រប ហើយប្រសិនបើអាចធ្វើបានដោយមានការរួមដំណើរនៃឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ឬ អនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ។
- ៣) បើការផ្ទេរកុមារនោះមិនបានធ្វើឡើងទេនោះ របាយការណ៍ដែលបានពោលនៅក្នុងមាត្រា ១៥ និង ១៦ ត្រូវធ្វើ ត្រឡប់មកឱ្យអាជ្ញាធរដែលបញ្ជូនរបាយការណ៍នោះវិញ ។

មាត្រា ២០

អាជ្ញាធរកណ្តាលត្រូវជូនព័ត៌មានគ្នាទៅវិញទៅមកឱ្យបានដឹងជានិច្ចអំពីដំណើរការសុំកូន និងវិធានការដើម្បីធ្វើឱ្យសុំកូន នេះបានចប់សព្វគ្រប់ ព្រមទាំងអំពីដំណើរជឿនលឿននៃការទុកដាក់កុមារ បើមានការតម្រូវឱ្យមានរយៈពេលសាកល្បង ។

មាត្រា ២១

១) ក្នុងករណីសុំកូនត្រូវសំរេចនៅពេលក្រោយកុមារត្រូវបានផ្ទេរទៅរដ្ឋទទួល ហើយអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋនោះ យល់ឃើញថា ការទុកដាក់កុមារបន្តទៅទៀតជាមួយនឹងអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម មិនបំរើឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ អាជ្ញាធរកណ្តាលនោះត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីការពារកុមារ ជាពិសេស ៖-

- (ក) ធ្វើយ៉ាងណាដកកុមារចេញពីអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ហើយរៀបចំឱ្យមានការចិញ្ចឹមបីបាច់បណ្តោះ អាសន្ន ។
- (ខ) ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋដើម រៀបចំដោយគ្មានបង្កឱ្យមានការទុកដាក់ កុមារនេះជាថ្មី ក្នុងគោលបំណងសុំកូនដដែល ឬបើរៀបចំនេះមិនសមស្របទេនោះ រៀបចំឱ្យមានការ ថែទាំជំនួសរយៈពេលវែង ។ សុំកូនមិនអាចប្រព្រឹត្តទៅបានមុនពេលដែលអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋដើមបាន ទទួលព័ត៌មានត្រឹមត្រូវទាក់ទងនឹងអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមថ្មី ។
- (គ) មធ្យោបាយចុងក្រោយបង្អស់គឺ ត្រូវរៀបចំបញ្ជូនកុមារទៅរដ្ឋដើមវិញ បើផលប្រយោជន៍របស់កុមារ តម្រូវឱ្យធ្វើដូច្នោះ ។

២) ដោយយោលជាពិសេសទៅលើអាយុ និង កំរិតមជ្ឈិមវ័យរបស់កុមារ កុមារត្រូវតែបានពិគ្រោះយោបល់ ហើយ ក្នុងករណីសមស្របត្រូវតែបានការយល់ព្រមពីកុមារ ទាក់ទងនឹងវិធានការដែលត្រូវចាត់តាមមាត្រានេះ ។

មាត្រា ២២

១) មុខងាររបស់អាជ្ញាធរកណ្តាលនៅក្រោមជំពូកនេះ អាចបំពេញដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ ឬ អង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការក្រោមជំពូកទី៣ ក្នុងកិច្ចដែលអនុញ្ញាតដោយច្បាប់នៃរដ្ឋរបស់អាជ្ញាធរនោះ ។

២) រដ្ឋភាគីអាចប្រកាសចំពោះមន្ទីរដឹកនាំអនុសញ្ញានេះថា មុខងារនៃអាជ្ញាធរកណ្តាលនៅក្រោមមាត្រា១៥ ដល់មាត្រា ២១ អាចបំពេញបានផងដែរនៅក្នុងរដ្ឋនោះ (ក្នុងកិច្ចដែលច្បាប់បានអនុញ្ញាត និង ដោយមានការត្រួតពិនិត្យពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃរដ្ឋនោះ) ដោយអង្គការ ឬ ជនដែល ៖-

- (ក) បំពេញបាននូវលក្ខខណ្ឌស្តីពីសុចរិតធម៌ សមត្ថភាពខាងវិជ្ជាជីវៈ បទពិសោធន៍ និងភាពទទួលខុសត្រូវតាមការកំណត់របស់រដ្ឋនោះ ។ ហើយនិង
- (ខ) មានលក្ខណៈសម្បត្តិដោយសារបំពេញបាននូវបទដ្ឋានសីលធម៌ និងទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល ឬ មានបទពិសោធន៍ធ្វើការ ក្នុងវិស័យស្មុំកូនអន្តរប្រទេស ។

៣) រដ្ឋភាគីដែលធ្វើសេចក្តីប្រកាសដូចបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ ត្រូវឱ្យការិយាល័យអចិន្ត្រៃយ៍នៃសន្និសីទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់អន្តរជាតិឯកជនបានដឹងអំពីឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋាននៃអង្គការ និង ជនទាំងនេះ ។

៤) រដ្ឋភាគីអាចប្រកាសចំពោះមន្ទីរដឹកនាំអនុសញ្ញានេះថា ការសុំយកទៅចិញ្ចឹមនូវកុមារដែលមានទីលំនៅជាទៀងទាត់នៅក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួន អាចប្រព្រឹត្តទៅបាន លុះត្រាណាតែមុខងារនៃអាជ្ញាធរកណ្តាល ត្រូវបានបំពេញស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ ។

៥) ថ្វីបើមានការប្រកាសណាមួយស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ២ក្តី ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់របាយការណ៍ដែលចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៥ និង ១៦ ត្រូវតែបានរៀបចំនៅក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់អាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរដទៃទៀត ឬ អង្គការនានាស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ ។

ជំពូកទី ៥

ការទទួលស្គាល់ និង ផលនៃស្មុំកូន

មាត្រា ២៣

១) ស្មុំកូនដែលបញ្ជាក់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃរដ្ឋដែលសំរេចលើស្មុំកូនថា បានធ្វើឡើងស្របតាមអនុសញ្ញានេះ ត្រូវតែបានទទួលស្គាល់ជាស្វ័យប្រវត្តិដោយច្បាប់នៅក្នុងរដ្ឋភាគីដទៃទៀត ។ លិខិតបញ្ជាក់នោះត្រូវបញ្ជាក់ពេល

វេលា និង អ្នកដែលផ្តល់ការព្រមព្រៀងស្របតាមមាត្រា ១៧ អនុកថាខ័ណ្ឌ ៥ ។

២) រដ្ឋភាគីនីមួយៗ នៅពេលចុះហត្ថលេខា ផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក យល់ព្រម ឬចូលរួម ត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់ មន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញានេះអំពីអត្តសញ្ញាណ និងមុខងារនៃអាជ្ញាធរដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការធ្វើវិវិធានបញ្ជាក់នៅក្នុងរដ្ឋនោះ ។ រដ្ឋនោះក៏ត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់មន្ទីរតំកល់ដែរ អំពីការកែប្រែ ការតែងតាំងអាជ្ញាធរទាំងនេះ ។

មាត្រា ២៤

ការទទួលស្គាល់ស្មុំកូនអាចបដិសេធបាននៅក្នុងរដ្ឋភាគីណាមួយបាន លុះត្រាណាតែស្មុំកូននោះផ្ទុយជាក់ស្តែង និង នយោបាយសាធារណៈនៃរដ្ឋនោះ ដោយពិចារណាដល់ឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ ។

មាត្រា ២៥

រដ្ឋភាគីអាចប្រកាសចំពោះមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញាថា ខ្លួននឹងមិនជាប់កាតព្វកិច្ចនៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ ដើម្បីទទួល ស្គាល់ស្មុំកូនដែលធ្វើស្របតាមការព្រមព្រៀងណាមួយ ដែលបានសំរេចឡើងដោយការអនុវត្តន៍មាត្រា ៣៩ កថាខ័ណ្ឌ ២ ឡើយ ។

មាត្រា ២៦

- ១) ការទទួលស្គាល់ស្មុំកូនរួមបញ្ចូលការទទួលស្គាល់ :
  - (ក) ទំនាក់ទំនងផ្លូវច្បាប់ជា ឪពុក/ម្តាយ និងកូន រវាងកូន និងឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមរបស់កុមារនោះ ។
  - (ខ) ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកមេបាវៃនៃឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមរបស់កុមារ ។
  - (គ) ការបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងផ្លូវច្បាប់ដែលមានពីមុនមក រវាងកូន និងម្តាយ និងឪពុករបស់កុមារ បើស្មុំកូន មានផលដូច្នោះ នៅក្នុងរដ្ឋភាគីដែលសំរេចលើស្មុំកូននោះ ។
- ២) ក្នុងករណីដែលស្មុំកូនមានផលបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងផ្លូវច្បាប់ដែលមានពីមុនមក រវាងឪពុកម្តាយ និងកូន កុមារត្រូវ ទទួលបាននៅក្នុងរដ្ឋទទួល និង នៅក្នុងរដ្ឋភាគីដទៃទៀតដែលទទួលស្គាល់ស្មុំកូននូវសិទ្ធិស្មើគ្នា និង សិទ្ធិដែលកើតមកពីស្មុំ កូនដែលមានផលដូច្នោះនៅក្នុងរដ្ឋនីមួយៗនោះ ។
- ៣) កថាខ័ណ្ឌមុនៗនេះ មិនត្រូវឱ្យខូចខាតដល់ការអនុវត្តន៍បញ្ញត្តិណាមួយដែលឱ្យអំណោយផលដល់កុមារច្រើន ជាង ហើយដែលនៅជាធរមាននៅក្នុងរដ្ឋភាគីដែលទទួលស្គាល់ស្មុំកូនឡើយ ។

មាត្រា ២៧

១) ក្នុងករណីស្មុំកូនដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតនៅក្នុងរដ្ឋដើម មិនមានផលបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងផ្លូវច្បាប់ដែលមានពីមុន មករវាងឪពុក/ម្តាយ និងកូនទេនោះ ស្មុំកូននោះអាចកែប្រែទៅជាស្មុំកូនមួយដែលមានផលដូចគ្នានៅក្នុងរដ្ឋទទួល ដែល ទទួលស្គាល់ស្មុំកូននៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ :

- (ក) បើច្បាប់នៃរដ្ឋទទួលអនុញ្ញាតអោយកែប្រែដូច្នោះ ។ និង
- (ខ) បើការយល់ព្រមដូចបានពោលនៅក្នុងមាត្រា ៤ អនុកថាខ័ណ្ឌ គ និង ឃ ត្រូវបានផ្តល់សំរាប់គោល បំណងនៃស្មុំកូននោះ ។

២) មាត្រា ២៣ អនុវត្តចំពោះសេចក្តីសំរេចស្តីពីការកែប្រែស្មុំកូន ។

ជំពូកទី ៦

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ២៨

អនុសញ្ញានេះមិនមានផលប៉ះពាល់ដល់ច្បាប់ណាមួយនៃរដ្ឋដើមដែលតម្រូវថា ស្មុំកូនណាមួយដែលមានទីលំនៅជាទៀង ទាត់នៅក្នុងរដ្ឋនោះ ត្រូវតែសំរេចនៅក្នុងរដ្ឋនោះទេ ឬដែលហាមឃាត់ការទុកដាក់កុមារ ឬផ្ទេរកុមារទៅរដ្ឋទទួល មុនពេល សំរេចលើស្មុំកូនទេ ។

មាត្រា ២៩

មិនត្រូវមានការជួបទាក់ទង រវាងអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម និងឪពុកម្តាយរបស់កុមារ ឬជនដទៃទៀត ដែលបានបី បាច់រក្សាកុមារទេ រហូតទាល់តែលក្ខខ័ណ្ឌនៃមាត្រា ៤ អនុកថាខ័ណ្ឌ គ ដល់ គ និងមាត្រា ៥ អនុកថាខ័ណ្ឌ គ បានបំពេញរួច សិន លើកលែងតែស្មុំកូននោះកើតមាននៅក្នុងគ្រួសារមួយ ឬ លើកលែងតែការជួបទាក់ទងនោះស្របតាមលក្ខខ័ណ្ឌដែលកំណត់ ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋដើម ។

មាត្រា ៣០

១) អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីត្រូវធានាថា ព័ត៌មានដែលខ្លួនរក្សាទុកទាក់ទងនឹងដើមកំណើតរបស់ កុមារ ជាពិសេសព័ត៌មានទាក់ទងនឹងអត្តសញ្ញាណឪពុកម្តាយរបស់កុមារ ព្រមទាំងប្រវត្តិផ្នែកពេទ្យត្រូវបានរក្សាការពារ ។

២) អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទាំងនោះត្រូវធានាថាកុមារ ឬតំណាងរបស់កុមារមានសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននោះក្រោម

ការណែនាំដ៏សមស្របក្នុងកំរិតដែលច្បាប់នៃរដ្ឋនោះអនុញ្ញាត ។

មាត្រា ៣១

ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់មាត្រា ៣០ ទិន្នន័យផ្ទាល់ខ្លួនដែលប្រមូលបាន ឬដែលត្រូវបានបញ្ជូនស្របតាមអនុសញ្ញានេះ ជា ពិសេសទិន្នន័យដូចបានពោលក្នុងមាត្រា ១៥ និង ១៦ ត្រូវប្រើប្រាស់សំរាប់តែគោលបំណងដែលគេប្រមូល ឬ បញ្ជូនប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៣២

- ១) គ្មានជនណាម្នាក់ទាញយកផលកំរៃផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ឬផលកំរៃដទៃទៀតពីសកម្មភាពទាក់ទងនឹងស្មុំកូនអន្តរ ប្រទេសទេ ។
- ២) មានតែសោហ៊ុយនិងប្រាក់ចំណាយ រួមមានប្រាក់ឈ្នួលវិជ្ជាជីវៈសមរម្យរបស់ជនដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងរឿងស្មុំកូន ប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចយកបាន ឬ ចំណាយបាន ។
- ៣) នាយក អភិបាល និងនិយោជិតនៃអង្គការដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងរឿងស្មុំកូនមិនត្រូវទទួលបានលាភការដែលខ្ពស់មិន សមរម្យទាក់ទងនឹងសេវាកម្មដែលខ្លួនបានផ្តល់ទេ ។

មាត្រា ៣៣

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលឃើញថាបញ្ញត្តិណាមួយនៃអនុសញ្ញានេះ មិនទាន់បានគោរព ឬឃើញថាអាចមានគ្រោះថ្នាក់ ធ្ងន់ធ្ងរ បណ្តាលមកពីការមិនគោរពបញ្ញត្តិនោះ ត្រូវជូនព័ត៌មានជាបន្ទាន់ដល់អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋរបស់ខ្លួន ។ អាជ្ញាធរ កណ្តាលនេះត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការធានាថា វិធានការសមស្របត្រូវបានប្រកាន់យក ។

មាត្រា ៣៤

បើអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋទទួលឯកសារស្នើសុំឱ្យបកប្រែឯកសារណាមួយ អត្ថបទបកប្រែដែលបានបញ្ជាក់ថា ស្របគ្នានឹងអត្ថបទដើមហើយនោះត្រូវតែបានផ្តល់តាមការស្នើសុំ ។ លើកលែងតែមានចែងផ្សេងពីនេះ សោហ៊ុយនៃការបក ប្រែនោះគឺជាបន្ទុករបស់អនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ។

មាត្រា ៣៥

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីត្រូវចាត់ការដោយរួសរាន់នៅក្នុងដំណើរការស្មុំកូន ។

មាត្រា ៣៦

- ទាក់ទងនឹងរដ្ឋមួយដែលមានប្រព័ន្ធច្បាប់ពីរប្រទេសនេះ ចំពោះរឿងស្មុំកូនដែលអនុវត្តនៅក្នុងដែនដីផ្សេងៗ :
- (ក) ការនិយាយថា ទីលំនៅជាទៀងទាត់នៅក្នុងរដ្ឋនោះ ត្រូវបកស្រាយថា គេចង់និយាយសំដៅដល់ ទីលំនៅជា

ទៀងទាត់នៅក្នុងដែនដីមួយនៃរដ្ឋនោះ ។

(ខ) ការនិយាយថា ច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ត្រូវបកស្រាយថា គេចង់និយាយសំដៅដល់ ច្បាប់ជាធរមាននៅក្នុងដែនដីមួយ ដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងរដ្ឋនោះ។

(គ) ការនិយាយថា អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬអាជ្ញាធរសាធារណៈនៃរដ្ឋនោះ ត្រូវបកស្រាយថា គេចង់និយាយ សំដៅដល់ អាជ្ញាធរទាំងឡាយដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបំពេញនាទីនៅក្នុងដែនដីមួយដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងរដ្ឋនោះ។

(ឃ) ការនិយាយថា អង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការនៅក្នុងរដ្ឋនោះ ត្រូវបកស្រាយថាគេចង់និយាយសំដៅ ដល់ អង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការនៅក្នុងដែនដីមួយដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងរដ្ឋនោះ ។

មាត្រា ៣៧

ទាក់ទងនឹងរដ្ឋមួយក្នុងរឿងសុំកូនមានប្រព័ន្ធច្បាប់ពីរ ឬច្រើនជាងនេះដែលអាចអនុវត្តបានលើប្រភេទមនុស្សផ្សេងគ្នា ការនិយាយដល់ច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ត្រូវបកស្រាយថា គេចង់និយាយដល់ប្រព័ន្ធច្បាប់ដែលបញ្ជាក់ដោយច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ។

មាត្រា ៣៨

រដ្ឋមួយដែលក្នុងនោះដែនដីចំណុះផ្សេងៗគ្នាមានវិធាននៃច្បាប់របស់ខ្លួនរៀងៗខ្លួនទាក់ទងនឹងរឿងសុំកូន មិនត្រូវជាប់ កាតព្វកិច្ចត្រូវអនុវត្តអនុសញ្ញានេះទេ ក្នុងករណីដែលរដ្ឋមួយដែលមានប្រព័ន្ធច្បាប់រួមមិនជាប់កាតព្វកិច្ចត្រូវអនុវត្តអនុសញ្ញា នេះ ។

មាត្រា ៣៩

១) អនុសញ្ញានេះមិនមានផលប៉ះពាល់ដល់លិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិណាមួយ ដែលរដ្ឋភាគីអនុសញ្ញានេះ ក៏ជាភាគី នៃលិខិតុបករណ៍នោះដែរ ហើយលិខិតុបករណ៍នោះមានបញ្ញត្តិអំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលគ្រប់គ្រងដោយអនុសញ្ញានេះ លើកលែងតែរដ្ឋភាគីនៃលិខិតុបករណ៍នោះបានធ្វើសេចក្តីប្រកាសផ្ទុយពីនេះ ។

២) រដ្ឋភាគីមួយអាចចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយរដ្ឋភាគីមួយ ឬច្រើនក្នុងទិសដៅធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងដល់ការ អនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះនៅក្នុងទំនាក់ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមករវាងរដ្ឋទាំងនេះ ។ កិច្ចព្រមព្រៀងទាំងនេះអាចចែងខុសតែពីបញ្ញត្តិ នៃមាត្រា ១៤ ដល់ ១៦ និង ១៨ ដល់ ២១ នៃអនុសញ្ញាប៉ុណ្ណោះ ។ រដ្ឋដែលបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវបញ្ជូនសេចក្តីចម្លង នៃអត្ថបទកិច្ចព្រមព្រៀងនោះទៅមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញានោះ ។

មាត្រា ៤០

រដ្ឋភាគីត្រូវអនុវត្តអនុសញ្ញានេះទាំងស្រុង ដោយមិនអនុញ្ញាតឱ្យលើកលែងបទបញ្ញត្តិណាមួយឡើយ ។

មាត្រា ៤១

អនុសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តនៅគ្រប់ករណី កាលណាគេបានទទួលពាក្យសុំកូន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ រួចហើយ និង ក្រោយពីអនុសញ្ញានេះបានចូលជាធរមាននៅក្នុងរដ្ឋទទួល និង រដ្ឋដើម ។

មាត្រា ៤២

អគ្គលេខាធិការនៃសន្និសីទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់អន្តរជាតិឯកជន ត្រូវកោះប្រជុំនៅក្នុងចន្លោះពេលទៀងទាត់នូវគណៈ កម្មការពិសេស ដើម្បីពិនិត្យមើលឡើងវិញ ពីដំណើរការអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែងនៃអនុសញ្ញានេះ ។

ជំពូកទី ៧

ទម្រង់សាខា

មាត្រា ៤៣

១) អនុសញ្ញានេះត្រូវទុកចំហរអោយចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋ ដែលជាសមាជិកនៃសន្និសីទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់ អន្តរជាតិឯកជនពេលសម័យប្រជុំលើកទី ១៧ និង ដោយរដ្ឋដទៃទៀតដែលបានចូលរួមក្នុងសម័យប្រជុំនោះ ។

២) អនុសញ្ញានេះត្រូវបានផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក ឬយល់ព្រម ហើយលិខិតុបករណ៍នៃសច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬ ការយល់ព្រម ត្រូវតំកល់ទុកនៅក្រសួងការបរទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៅមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៤៤

១) រដ្ឋដទៃទៀត អាចចូលរួមអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ បន្ទាប់ពីអនុសញ្ញានេះបានចូលជាធរមានស្របតាមមាត្រា ៤៦ កថាខ័ណ្ឌ ១ ។

២) លិខិតុបករណ៍នៃការចូលរួមអនុវត្តត្រូវតំកល់ទុកនៅមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញានេះ ។

៣) ការចូលរួមអនុវត្តអនុសញ្ញា មានអនុភាពចំពោះតែទំនាក់ទំនងរវាងរដ្ឋចូលរួមអនុវត្ត និង រដ្ឋភាគីទាំងឡាយ ដែលមិនបានជំទាស់នឹងការចូលរួមនៃរដ្ឋនោះក្នុងរយៈពេល៦ខែ បន្ទាប់ពីទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងដូចមានចែងនៅក្នុងអនុកថា ខ័ណ្ឌ១ នៃមាត្រា៤៨ ។ ការជំទាស់នោះក៏អាចធ្វើឡើងដោយរដ្ឋនានានៅពេលដែលរដ្ឋទាំងនោះផ្តល់សច្ចាប័នទទួលយក ឬ យល់ព្រមអនុវត្តអនុសញ្ញាបន្ទាប់ពីការចូលរួមនៃរដ្ឋដទៃទៀតនោះ ។ ការជំទាស់បែបនេះត្រូវជូនដំណឹងដល់មន្ទីរតំកល់ អនុសញ្ញា ។

មាត្រា ៤៥

១) បើរដ្ឋមួយមានដែនដីពីរ ឬច្រើនជាងនេះ ហើយដែនដីទាំងនោះមានប្រព័ន្ធច្បាប់ខុសៗគ្នា ដែលអនុវត្តចំពោះ រឿងទាក់ទងនឹងអនុសញ្ញានេះ រដ្ឋនោះអាចប្រកាសនៅពេលទទួលយក យល់ព្រម ឬចូលរួមអនុវត្តអនុសញ្ញាថា អនុសញ្ញា នេះត្រូវលាតសន្ធឹងដល់ដែនដីទាំងអស់នៃរដ្ឋនោះ ឬត្រឹមតែដែនដីមួយ ឬច្រើនក្នុងចំណោមដែនដីទាំងអស់នោះ ហើយអាច កែប្រែប្រកាសនេះដោយដាក់ជូនការប្រកាសមួយទៀតនៅពេលណាក៏បាន ។

២) ការប្រកាសបែបនោះត្រូវជូនដំណឹងទៅមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញា ហើយត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យបានជាក់ច្បាស់ថា ដែនដីណា ដែលអនុសញ្ញានេះអនុវត្ត ។

៣) បើរដ្ឋមួយមិនបានធ្វើការប្រកាសតាមមាត្រានេះទេនោះ អនុសញ្ញានេះនឹងត្រូវលាតសន្ធឹងដល់ដែនដីទាំងអស់ នៃរដ្ឋនោះ ។

មាត្រា ៤៦

១) អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទីមួយនៃខែបន្ទាប់ពីការផុតកំណត់រយៈពេលបីខែ បន្ទាប់ពីថ្ងៃតំកល់ លិខិតុបករណ៍ទីបីនៃសច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬការយល់ព្រម ដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៣ ។

- ២) បន្ទាប់ពីនោះមក អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមាន ៖-
  - (ក) ចំពោះរដ្ឋនីមួយៗដែលផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក ឬ យល់ព្រមអនុវត្ត អនុសញ្ញានេះនៅពេលក្រោយ មក ឬចំពោះរដ្ឋនីមួយៗដែលចូលរួមអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ នៅថ្ងៃទីមួយ នៃខែបន្ទាប់ពីការផុតកំណត់រយៈ ពេលបីខែ បន្ទាប់ពីថ្ងៃតំកល់លិខិតុបករណ៍សច្ចាប័ន ទទួលយក យល់ព្រម ឬចូលរួមរបស់រដ្ឋនោះ ។
  - (ខ) ចំពោះដែនដីមួយដែលអនុសញ្ញានេះបានលាតសន្ធឹងទៅដល់ ស្របតាមមាត្រា៤៥ នៅថ្ងៃទីមួយ នៃខែ បន្ទាប់ពីការផុតកំណត់រយៈពេលបីខែ បន្ទាប់ពីការជូនដំណឹងដូចបានពោលក្នុងមាត្រានោះ ។

មាត្រា ៤៧

១) រដ្ឋភាគីនៃអនុសញ្ញានេះ អាចសុំឈប់អនុវត្តអនុសញ្ញានេះវិញបានដោយធ្វើលិខិតជូនដំណឹងទៅមន្ទីរ តំកល់អនុសញ្ញា ។

២) ការសុំឈប់អនុវត្តអនុសញ្ញាចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី មួយ នៃខែបន្ទាប់ពីផុតរយៈពេល ដប់ពីរ ខែបន្ទាប់ពីថ្ងៃ ដែលមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញាបានទទួលលិខិតជូនដំណឹង ។ ក្នុងករណីដែលលិខិតជូនដំណឹងបញ្ជាក់ថា ការសុំឈប់អនុវត្តអនុសញ្ញា

នេះចូលជាធរមាននៅក្នុងរយៈពេលយូរជាងនេះ ការសុំឈប់អនុវត្តនោះចូលជាធរមាននៅថ្ងៃដែលជុំគ្រប់រយៈពេលយូរជាងនោះ បន្ទាប់ពីមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញាបានទទួលលិខិតជូនដំណឹង ។

មាត្រា ៤៨

មន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញាត្រូវជូនដំណឹងដល់រដ្ឋជាសមាជិកនៃសន្និសីទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់អន្តរជាតិឯកជន រដ្ឋដទៃទៀត ដែលចូលរួមនៅក្នុងសម័យប្រជុំលើកទីដប់ប្រាំពីរ និងរដ្ឋដែលបានចូលរួមអនុវត្តស្របតាមមាត្រា ៤៤ នូវព័ត៌មាន ដូចតទៅ នេះ :

- (ក) ការចុះហត្ថលេខា ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយកនិងការយល់ព្រមដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៤៣
- (ខ) ការចូលរួម និងការជំទាស់ចំពោះការចូលរួមដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៤៤
- (គ) កាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមានស្របតាមមាត្រា ៤៦
- (ឃ) ការប្រកាសនិងការចាត់តាំងដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ២២, ២៣, ២៥ និង ៤៥
- (ង) កិច្ចព្រមព្រៀងដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៣៩
- (ច) ការសុំឈប់អនុវត្តដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៤៧ ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព អ្នកមានឈ្មោះដូចខាងក្រោម ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ បានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញា នេះ ។

ធ្វើនៅទីក្រុងឡាអេ ថ្ងៃទី ២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ជាភាសាអង់គ្លេស និងបារាំង ។ អត្ថបទទាំងពីរភាសានេះមាន តម្លៃស្មើគ្នា ហើយមានតែមួយច្បាប់ដែលត្រូវបានតំកល់ទុកនៅបណ្ណសារនៃរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ អត្ថបទ ចម្លងដែលមានការបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវ ត្រូវបញ្ជូនតាមរយៈផ្លូវទូតដល់រដ្ឋដែលជាសមាជិកនៃសន្និសីទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់អន្តរ ជាតិឯកជន នាសម័យប្រជុំលើកទីដប់ប្រាំពីរ និងដល់រដ្ឋដទៃទៀតដែលបានចូលរួមនៅក្នុងសម័យប្រជុំនោះ ។

_____X_____